

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8158

гр. София, 28.10.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 28.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

като разгледа дело номер **10437** по описа за **2021** година докладвано от
съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.180, ал.2 във вр. с чл.166, ал.2 и ал.3 от
Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл.63 – чл.63а от Закона за
здравето (ЗЗдр.).

Образувано е по жалба на адв. А. К., като законен представител на М. Т. К. и С. Т. К. и
като пълномощник на Б. Б. Ц. и Л. Б. Ц., всички срещу ЗАПОВЕД
№РД-01-856/19.10.2021г. на министъра на здравеопазването на РБългария, В ЧАСТТА
по т., т. 1, 7, 8, 9, 14, 16, 18, 31, 32 и 33.

Жалбоподателите твърдят, че като изключва т., т. 1, 7, 8, 14, 16 и 18 от приложното
поле на т.31 от оспорвания акт, министърът на здравеопазването ограничава правата
им в явно несъответствие с целта на закона, формулирана в чл.1 и чл.2 ЗЗдр.:
„Опазване на здравето на гражданите като състояние на пълно физическо, психическо
и социално благополучие“. Претендират, че като не могат да получат достъп до
присъствени учебни занятия, до организирани групови услуги за деца и до
колективни спортни занимания, макар да са изпълнили всички препоръки на
здравните власти в страната и да са завършили курс на ваксинация срещу COVID-19
или изобщо да не могат да бъдат ваксинирани заради тяхната възраст, търпят
прекомерно засягане на техните права и законни интереси. Поддържат, че в
нарушение на чл.6 от Конституцията на РБългария, оспорените разпоредби
ограничават правата и законните им интереси в по-голяма степен от необходимото за
постигане на целта заради която се издава административният акт. Изтъкват, че в
оспорваната ѝ част процесната Заповед е издадена в нарушение и на чл.3 от
Конвенцията за правата на детето според която норма „при всички дейности,
отнасящи се до деца, най-добрият интерес на детето трябва да бъде от първостепенно
значение“. Смятат, че балансът между постигането на целта за опазване на
общественото здраве от една страна и наложената мярка – затваряне на учениците по

домовете им, от друга, е нарушен, тъй като оспорените разпоредби не допускат употребата на зелен сертификат за лица под 18 години, с което се създава положение при което учениците да могат да влизат безпрепятствено във всички други обществени сгради, включително магазини тип „МОЛ“, заведения, кина и т.н., но не могат да посещават учебни занятия в училище и в други образователни центрове. Претендират, че балансът между опазването на общественото здраве и нарушаването правото на личен живот на учениците е нарушен и заради липсата на основание от медицинска гледна точка от въвеждането на обучение от разстояние в онлайн среда (О.).

В жалбата е направено изрично искане за СПИРАНЕ на предварителното изпълнение на административния акт, допуснато по силата на закона – чл.180, ал.1 АПК.

Със съпроводително писмо с вх. №36789/28.10.2021г. ответникът е представил по делото заверено копие от административната преписка по издаване на процесната Заповед. Изразява становище за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на административния акт.

Съдът, след като се запозна с жалбата и със събраните писмени доказателства, приема от правна страна следното:

Искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение на Заповед №РД-01-856/19.10.2021г. е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО, а разгледано по същество е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Заповед №РД-01-856/19.10.2021г. е общ административен акт по смисъла на чл.65 АПК – такъв с еднократно правно действие, с който се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на неопределен брой лица, както и отказите да се издадат такива актове (чл.63, ал.11 ЗЗдр.).

Редът и условията за оспорване на общите административни актове са установени в Глава десета на АПК, Раздел II (чл.179 – чл.184). Съгласно изричната норма на чл.180, ал.1 АПК оспорването не спира изпълнението на общия административен акт. В ал.2 на чл.180 АПК е предвидена възможност съдът да спре предварителното изпълнение на акта на основанията и по реда на чл.166, ал.2 и ал.3 АПК. Според приложимата разпоредба на чл.166, ал.2 във вр. с ал.4 АПК съдът може да спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на административния акт, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда и то само въз основа на нови обстоятелства – такива, настъпили след постановяване на акта или на разпореждането с което се допуска предварителното му изпълнение.

Доколкото Законът за здравето не предвижда изрично условия, които да обусловят спиране на предварителното изпълнение на Заповедта на министъра по чл.63, ал.4 за въвеждане на временни противоепидемични мерки, по аналогия следва да се прилага нормата на чл.60 АПК, като се презумира, че когато законът разпорежда предварително изпълнение на административен акт, то е налице поне една от предвидените в ал.1 предпоставки, свързани с осигуряване на живота или здравето на гражданите, защита на особено важни държавни или обществени интереси или опасност от осуетяване или сериозно затрудняване на изпълнението на акта, както и когато от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда. За да спре предварителното изпълнение, съдът следва да установи, че е налице основание за спиране, със същата степен на значимост на заложения от закона обществен интерес – т.е. допуснатото предварително изпълнение да

застрашава със същата или в по-висока степен интересите на засегнатото лице. В случая жалбоподателите не са посочили конкретни относими към тях факти от които може да се направи обоснован извод за действителните вреди за физическото и психичното им здраве, които търпят (всеки поотделно) вследствие предварителното изпълнение на общия административен акт, за да може съдът да прецени колко значими са тези вреди, непоправими ли са те и съпоставими ли са на заложения от закона обществен интерес. Съдът отбелязва, че изложените в жалбата доводи могат да бъдат отнесени към съществуването на спора и евентуално да обосновават недействителност на административния акт, в оспорваните му части, но не сочат основания за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение.

Така мотивиран и на основание чл.180, ал.2 във вр. с чл.166, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{ти} ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ,

ОПРЕДЕЛИ

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО на адв. А. К., като законен представител на М. Т. К. и С. Т. К. и като пълномощник на Б. Б. Ц. и Л. Б. Ц., за СПИРАНЕ на предварителното изпълнение на ЗАПОВЕД №РД-01-856/19.10.2021г. на министъра на здравеопазването на Р България.

Определението може да се обжалва, с частна жалба, пред Върховния административен съд на Р България, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.